



De snavel klepper

februari 2022



Nieuwsbrief woonzorgboerderij Reigershoeve

In dit nummer:

December feestmaand

Nieuws van ontmoetingsplek
de vrolijke merrie

Mooie momenten

Afscheid

Nieuwe plannen

Nieuwe expositie

Diplomering Laura

Dierennieuws

Gedicht

Even voorstellen

Donaties

Praktijkopleider

VIPS

Raad het plaatje

In het zonnetje

Minor dementie

Puzzel

Wist u dat...

Boekbespreking

Activiteiten

December feestmaand

December is altijd een echte feestmaand. Hoe hebben we in dit Coronajaar toch nog feest kunnen vieren?

SINTERKLAAS

Ooit, vroeger, lang geleden, vóór corona, kwamen Sinterklaas en zijn Pieten altijd naar de Reigershoeve om cadeautjes uit te delen in een tot de nok toe gevulde Vrolijke Merrie.

Dit jaar zat de Sint helaas in quarantaine. Gelukkig stuurde hij zijn twee vrolijke bak-Pieten. Die kwamen met zakken vol versgebakken pepernoten en cadeautjes voor de kleintjes in het Heerlijke Tochtol van de Reigershoeve. En in de woningen werd er heel wat afgelachen.



Colofon

Deze nieuwsbrief is samengesteld door redactieleden Annemieke Ratsma, Desirée Laan, Ellen Molenaar, Monique Mooibroek, Sharon Bos en Henk en Dienneke Smit en wordt uitgegeven door:

Stichting Reigershoeve
Oosterweg 5B
1968 KM Heemskerk
Telefoon: 0251 20 70 27

Bijdragen kunt u sturen naar: info@reigershoeve.nl



De snavel klepper

februari 2022

KERST

Het gebruikelijke grote kerstfeest in een bomvolle Vrolijke Merrie moest opnieuw een jaar worden uitgesteld. Maar zodra Sinterklaas de boot terug naar Spanje pakte, kwam de Reigershoeve volledig in de kerstsfeer. Overall schoten de kerstbomen als paddenstoelen uit de grond en dankzij tuintoppers Mart, Martin, Rob en Bram en collega's Monique en Monique, Elvin, en Sylvana, werd het terrein sprookjesachtig verlicht. In de kas maakten Joyce en Eri weer een prachtige kerststal.



Al op zaterdag 18 december kwam de enige echte kerstman op bezoek, hoewel enkele kinderen dachten dat het onze vrijwilliger Arie was. Samen met een klein, maar prachtig kerstkoor, werden onze bewoners verrast met engelachtig gezang van Jente, Sophia, Dorus, Dieneke en Bernadette. Allround gitarist Martin zorgde voor de juiste toon. Al snel sloten Hilda en Mieke van Oosterweg 5C zich bij het koor aan, waardoor alles nog veel mooier klonk. Ondertussen kreeg elke bewoner van de kerstman een leuk cadeautje

Daarna volgde een gezellige kerstviering, buiten op het middenterrein voor de Koek en Zopient waar iedereen rond de rokende vuurkorf kon genieten van de lekkere hapjes, chocolademelk en Glühwein van Monique (M) en Sylvana

KERSTPAKKETTEN

De kerstpakketten stonden dit jaar in het teken van Levenskunst, met o.a. een legpuzzel, een paar mokken en een fles wijn met afbeeldingen van zeer fraaie kunstwerken van Sjaak en Jeroen, twee bezoekers van Ontmoetingsplek de Vrolijke Merrie. De pakketten en een heerlijk geurende





verrassing van een anonieme weldoener werden uitgedeeld door o.a. Jozef, Maria, de ezel, de engel Gabriël, de kerstman en de schapjes Jente en Sophia.

OUJJAARSDAG

Geen oudjaar zonder oliebolle. Bram, Eri en Henk in goede samenwerking met een aantal dames van de Ontmoetingsplek waren op 31 december al vroeg in de weer met het maken van 6 grote emmers beslag volgens Oud-Hollands recept met borrelende gistcellen. In totaal werden 297 'smoutbollen' gebakken die in café de Vrolijke Merrie en in de woningen met smaak werden verslonden.





Nieuws van Ontmoetingsplek de Vrolijke Merrie

Enkele dames van de Ontmoetingsplek zijn aan het breien geslagen en hebben voor alle tuinkabouters sjaaltjes gebreid. Het geheel geeft een vrolijke noot aan de kale wintertuin. Het volgende project staat al klaar; we gaan lapjes breien en haken en hier een wandschilderij van maken.



Terwijl de werkzaamheden binnen nog gericht zijn op de winter, zijn we in de tuin al bezig met voorbereidingen voor het voorjaar. Alle borders worden bedekt met compost. Binnenkort kunnen we gaan zaaien op de zaaitafel in de kas. De paden worden uitgebreid geschoffeld en daarna platgewalst. Hierna komt er een nieuwe laag schelpen op. Wij kunnen niet wachten op het voorjaar!



◆ Een verhaal vol avontuur, een nat pak en saamhorigheid.

◆ We maken een wandeling door het Steenstrapark. Zoals iedere keer hebben we bij de vijver een rustmoment en geven de eenden een stukje brood.

◆ Twee eenden, die wij Knop en Platvoet hebben genoemd, eten zoals gewoonlijk uit onze handen. Ik neem een foto voor op familienet. Ik wil graag de gezichten erop hebben, dus hang wat over het hek om de foto te nemen. Ik doe dit regelmatig dus ben er ook deze keer van overtuigd dat het goed gaat. Helaas is dit vandaag dus niet het geval. Mijn telefoon plonst in het water. "Oh nee" gil ik "mijn telefoon is in het water gevallen". Direct buigt iedereen zich over het hek. We zien hem liggen. "We hebben iets nodig om hem uit het water te vissen" zegt Jeroen. "Ja, een schepnet, maar die hebben we vast niet bij ons" zegt Karel lachend. "Kan je hem niet gewoon laten liggen? Hij is nu toch stuk" oppert Clasien. "Ja dat zou best kunnen" zeg ik "alleen mijn bankpasjes en rijbewijs zitten er ook in!" Even zijn we allemaal stil. Ineens staat Otto naast mij, zijn bovenkleding heeft hij uitgetrokken en op zijn rollator gelegd. Verschrikt vraag ik wat hij van plan is. "Je telefoon uit het water halen natuurlijk" zegt Otto, terwijl hij zijn bovenlichaam over het hek richting het water buigt. "Niet doen Otto, straks word je nog ziek" zegt Jeroen bezorgd. Ondertussen is Otto al over het hek gestapt en hangt met zijn ene arm aan het hek en de andere arm probeert hij in het water te steken. Jeroen en ik roepen: "Niet doen Otto, doe toch voorzichtig, straks val je". Karel verklaart hem voor gek: "als je zo oud bent, ga je dat toch niet meer doen, trouwens die telefoon is toch stuk". Otto trekt zich niets van onze bezwaren aan en blijft proberen, terwijl wij zijn bovenlichaam vasthouden. Geschrokken spreek ik hem een beetje streng toe: "Otto je bent mijn



Mooie Momenten

Ik zeg tegen de dames "ik zal ook eens een broodje eten, want ik vergeet dit vaak", waarop een van hen zegt: "last van je geheugen? Dan mag je wel goede begeleiding krijgen".

Een bewoonster niest een paar keer achter elkaar. Een andere bewoonster kijkt haar aan en vraagt: "En? Voor wie ben jij allergisch?"

Mevrouw eet een banaan en zegt: "zo, die is lekker rijp". Hierop reageert meneer met: "ja, ik ook!"

Een bewoonster is mee in de supermarkt en worstelt met haar mondkapje. Op een gegeven moment zit dit over haar hele gezicht, inclusief haar ogen. "Nou, zo kan ik niet winkelen hoor, ik zie geen klap."

"Mevrouw, eet u niet de korstjes op? Zo word u nooit een grote meid!" Mevrouw: "nee, die laat ik expres liggen, ik heb namelijk nog een paar korte rokjes in de kast liggen en die worden dan wel erg kort!"

In deze rubriek laten we bij elke editie medewerkers aan het woord. Het werk dat we hier mogen doen is heel bijzonder en sommige extra bijzondere momenten willen we delen.

held, maar ik wil dat je er nu mee stopt, ik wil het niet op mijn geweten hebben dat je valt". Gelukkig geeft Otto het op en trekt zijn bovenkleding weer aan. Ik stel voor terug te lopen en een schepnet op te halen en het daarmee te proberen. Otto en Jeroen geven het echter niet op. Er moet toch een manier zijn om die telefoon uit het water te halen, hij ligt helemaal niet diep. Samen bedenken ze een plan. Ik moet mijn jas uit doen en op het gras gaan liggen, mijn bovenlichaam door het hek steken



en steeds verder boven het water gaan hangen. "Ja", zeg ik "en wie ligt er dan straks in het water?". Karel lacht hard. Otto en Jeroen vragen mij hen te vertrouwen dat zij mijn benen vast zullen houden. Dat trekt mij over de streep, ik kan deze mannen vertrouwen. Dus ik ga liggen en doe wat zij mij vertellen. "Verder" roepen ze, "je bent er bijna". Ik word door de hele groep aangemoedigd. Ik steek mijn arm diep in het water en roep dan enthousiast: "Jaaaaaaa, ik heb hem". Voorzichtig helpen de mannen mij weer overeind. "En" vraagt Karel "doe ie het nog?" Als ik de modder en nattigheid een beetje van mijn kleding heb gehaald, kijk ik op mijn telefoon en ben stomverbaasd dat hij het inderdaad nog doet. De groep reageert uitbundig. We lopen terug en de sfeer is uitgelaten. Ik realiseer mij dat er bij de vijver zoiets moois is gebeurd. Er zijn voor elkaar, elkaar helpen waar dat nodig is. Wat een saamhorigheid in de groep en wat voel ik mij trots.

Annemieke



Mooie Momenten

We doen een rondje langs alle dieren en ik vertel de dames dat de tanden van pony Bram allemaal getrokken zijn. "Ah, wat ontzettend zielig voor dat beessie, hoe moet hij nou eten zonder zijn tanden" zegt een van de dames bezorgd. "niets zieligs aan hoor" zegt een andere dame, "hij zal toch binnenkort wel een kunstgebit krijgen?"

Ik vroeg aan een bewoner wat voor film hij graag zou willen zien. Hij antwoordt: "Doe maar een natuurfilm met wat romantiek."

Ik zit met een bewoonster koffie te drinken in de laatste dagen van het jaar en we mijmeren wat we in het nieuwe jaar gaan doen. Ik opper: "ik wil er wel een paar kilo af hebben, doe je met mij mee?" Haar reactie: "Ja doe, ik heb al een slank lijf, jij bent gek."

In de zomer is een vliegenplaag. Gelukkig hebben wij een vliegenmepster in dienst. Alhoewel ze wel wil weten wat dit baantje eigenlijk betaalt.

In deze rubriek laten we bij elke editie medewerkers aan het woord. Het werk dat we hier mogen doen is heel bijzonder en sommige extra bijzondere momenten willen we delen.

Afscheid van geliefde bewoners

We hebben in de afgelopen periode afscheid moeten nemen van een aantal bewoners.

Corry Verslagers-Looijenga

31-7-1930 15-11-2021

Eric van Neure

10-2-1953 23-11-2021

Sjaak Obdam

21-7-1949 1-1-2022

Tini Jaasma-Penning

4-1-1930 24-1-2022

Henk Leek

30-11-1940 15-2-2022

Aan ieder hebben we mooie herinneringen over gehouden en ieder heeft een speciaal plekje in ons hart ingenomen.





Mooie

Momenten

Mevrouw staat in de badkamer en kamt haar haren. Zegt ze ineens:

“Volgens mij zit er iets niet goed in mijn hoofd, want mijn haar zit zo raar!”

's Avonds tijdens de busrit genieten de bewoners van een heerlijke milkshake, die we bij de “moderne Mc Drive” hebben gehaald.

Eindelijk zijn de groepsactiviteiten weer van start gegaan! Het is heel fijn, om de mensen te zien genieten van het samen zijn!

We hadden het graag grootser aangepakt en de plannen lagen klaar. Helaas strooide corona toch weer roet in het eten. Dus ook nu hebben we ons weten aan te passen en door te pakken....

De hele tuin versierd met lichtjes en zo werd Kerst op het Plein, klein maar fijn, toch nog zeer geslaagd! Gezelligheid met muziek, de kerstman & z'n kornuiten, een glaasje glühwein, een beker warme chocomelk en wat lekkers.... Heerlijk om zo samen te zijn geweest!

In deze rubriek laten we bij elke editie medewerkers aan het woord. Het werk dat we hier mogen doen is heel bijzonder en sommige extra bijzondere momenten willen we delen.

Nieuwe plannen

De Reigershoeve is altijd wel bezig met het bedenken van nieuwe plannen om de zorg voor mensen die leven met dementie te verbeteren. En nu we een beetje zijn gewend aan de coronatoestanden is het tijd om een aantal van deze plannen ook te gaan uitvoeren.

Wachtlijstproject

De Reigershoeve kampt met een lange wachtlijst. Bijna wekelijks worden we gebeld met de vraag hoe lang het nog duurt voordat mensen aan de beurt zijn. Dat zijn gesprekken waarbij we mensen vaak erg moeten teleurstellen. De gemiddelde wachttijd is nu namelijk ruim drie jaar. Met de Denktank staken we dan ook onze koppen bij elkaar: kunnen we iets doen om deze drie jaar wachttijd een beetje leuker te maken? In de woningen en de Ontmoetingsplek van de Reigershoeve lukt het vaak om mensen die leven met dementie een fijne dag te bezorgen. Kunnen we dat niet ook voor elkaar krijgen bij mensen die op de wachtlijst staan?

Eind vorig jaar hebben we een vliegende start gemaakt met dit project. Hans van Amstel, oud-bestuurder van bevriende zorgorganisatie WarmThuis, wierp zich op als vrijwillige projectleider en we startten een ontwikkelgroep van collega's Yvonne, Elsbeth, Annemieke, Silvia, Linda en Monique van de cliëntenraad. We hebben een oproep gedaan onder alle mensen van de wachtlijst om met ons mee te denken over hoe de Reigershoeve hen zou kunnen helpen plezierige activiteiten te organiseren en steun te bieden. Maar liefst 43 personen gingen hierop in, en met 10 van hen zijn interviews gedaan. Dit leverde veel mooie ideeën op. Met als uitgangspunt dat we een zoveel mogelijk autonome club willen oprichten, waar mensen met dementie en hun naasten zelf bepalen waar zij behoefte aan hebben en de Reigershoeve hen helpt dit te organiseren. En we werken zoveel mogelijk samen met de mooie initiatieven die Heemskerk en omgeving al heeft, zoals het Odensehuis van de Zorgspecialist, het cultuurhuis, de Grije Ezels.



De komende weken gaan we meteen al over tot actie met activiteiten in ons Café de Vrolijke Merrie. Want op 17 februari vond daar een eerste schildercursus plaats. Op 2 maart, van 14.00 tot 17.00 uur, is het eerste Ontmoetingscafé voor mensen met dementie en hun mantelzorgers, en op 20 maart de tweede. En op 23 maart van 17.00 tot 20.00 uur is er een gespreksgroep voor kinderen van jongere mensen met dementie. Heeft u interesse in één van deze activiteiten? Geeft u zich dan op via info@reigershoeve.nl Meer informatie leest u in onze nieuwsbrief 'een fijne dag', te vinden op onze website (www.reigershoeve.nl) onder het kopje 'nieuws'.

Logeerhuis

En dan zijn we nog bezig met het ontwikkelen van een logeerhuis. Een logeerhuis is een plek waar mensen met dementie die nog thuis wonen even op vakantie kunnen. Zodat de mantelzorger even kan bijtanken. Het is dus een vorm van respijtzorg. Al vaker kregen we de vraag van mantelzorgers van bezoekers van onze Ontmoetingsplek of we geen logeerszorg konden bieden, en ook verschillende casemanagers hebben ons in het verleden hierover benaderd. Nu lijkt het er dus van te komen!



Inspiratiebezoek logeerhuis WarmThuis met architect Wim

Samen met woningbouwcorporatie WOONopMAAT en de architect van de Reigershoeve kijken we nu hoe we een logeerhuis kunnen realiseren. We zijn op inspiratiebezoek geweest bij onze collega's van WarmThuis, en de eerste schetsen zijn gemaakt! Ook hebben we een ontwikkelgroep in het leven geroepen van medewerkers (Desiree, Liesbeth, Ilona, Lucienne, Sharon en Laura) en leden van de cliëntenraad (Jim en John) om samen goed na te denken over hoe de zorg en begeleiding er straks uit gaat zien, en om mee te denken over het ontwerp en de inrichting.

Als het lukt het logeerhuis te realiseren, zal het komen op de plek van de beheerderswoning (Dieneke gaat namelijk verhuizen!). De plannen passen binnen het huidige bestemmingsplan. In maart hopen we voor omwonenden een informatiebijeenkomst te houden met verdere uitleg over onze plannen.





Mooie Momenten

Ik sta voorover gebogen om een pan uit de kast te pakken en een mevrouw zegt: "Zo hee, zo'n bilpartij verdient wel een tik!"

"Zielig he? Die gurken." Ik reageer verbaasd. "Ja, die hebben de hele dag AU!"

We doen regelmatig een quiz. Niet iedereen weet het antwoord en vaak heeft men een creatieve manier om dit te verhullen

- "Dat zou jij wel willen weten hè?"

- "Voor jou een vraag, voor mij een weet!"

- (op een geschiedenisvraag) "Hoe moet ik dat nu weten; toen was ik er toch nog niet!"

- Of de mensen verhullen helemaal niets en antwoorden: "Wat ontzettend stom om dit aan mij te vragen. Je weet toch dat ik Alzheimer heb?"

We zitten aan tafel en bekijken samen een boek met oude foto's. Collega laat een foto zien van een flesje Boldoot. Zegt meneer: "Da's wat anders dan "val dood"!"

In deze rubriek laten we bij elke editie medewerkers aan het woord. Het werk dat we hier mogen doen is heel bijzonder en sommige extra bijzondere momenten willen we delen.

Nieuwe expositie Sjaak en Jeroen

In de vorige Snavelklepper las u al over onze kunstenaars Sjaak de Ruijter en Jeroen Burgering. Zij bezoeken Ontmoetingsplek de Vrolijke Merrie, en werken daar in het atelier aan de mooiste kunstobjecten. Het kerstpakket van 2021 zat vol met hun kunst.

We zijn dan ook ontzettend blij en trots te mogen aankondigen dat Jeroen en Sjaak momenteel bezig zijn met nieuw werk. Op 15 maart tussen 14.00 en 16.00 uur zullen zij dit tentoonstellen in een nieuwe expositie. Komt allen en zegt het voort!



Nieuw werk Jeroen



Nieuw werk Sjaak



Mooie Momenten

Na de lunch vragen twee bewoonsters of ze hier ook mogen blijven slapen. Mijn collega zegt dat dit helemaal goed is. Eén bewoonster vraagt of dit ook wel van mijn collega's moeder mag. Mijn collega antwoordt dat haar moeder dit ook prima vindt. Daarna vraagt mijn collega: 'Hoe oud denk je dat ik ben?' De bewoonster vindt dit lastig in te schatten, waarna mijn collega verklapt dat zij deze maand 51 wordt.

De bewoonster is heel erg verbaasd en roept uit: "Dan ben je veel ouder dan ik!"

Collega helpt mevrouw in de avond met het aantrekken van haar nachtpon. Ze zegt: "Wat heb je een mooie nachtjapon!". Waarop mevrouw zegt: "Als ik weer eens in Twente ben, dan neem ik er eentje voor je mee!"

Een bewoner heeft in de ochtend geholpen met het schilderen van het konijnenhok. Tijdens de lunch gaat ineens het brandalarm af en de bewoner grapt: "Dat is misschien om te melden dat het konijnenhok droog is."

In deze rubriek laten we bij elke editie medewerkers aan het woord. Het werk dat we hier mogen doen is heel bijzonder en sommige extra bijzondere momenten willen we delen.

ALS ELKE VRIJWILLIGER EEN STER KREEG

WERD HET NOOIT MEER DONKER

Loesje

6801 BA
Postbus 1045
Arnhem
www.loesje.nl



Diplomering Laura

Op 17 december heeft Laura (werkzaam in Oosterweg 5D) haar diploma Verzorgende- IG in ontvangst genomen. Door de corona maatregelen konden we dat niet heel groot vieren. Onder toeziend oog van een klein gezelschap in onze nieuwe vergader-/scholingsruimte "De balkende Ezel" heeft Laura uit handen van Paulien (docent van het Horizon college) haar diploma gekregen. En op de foto zie je dat ze door Paulien haar officiële zorgspeldje kreeg opgespeld .

Laura van harte gefeliciteerd met je diploma! Wij zijn super trots op je.





Dierennieuws

Nieuwe eenden

Sinds 27 oktober 2021 wonen er acht loopeenden op de Reigershoeve. Zoals de naam al doet vermoeden, kunnen deze eenden niet vliegen (slechts 1 meter in de hoogte) en gaan dus lopend door het leven. In het verleden verbleven dit soort eenden ook op de Reigershoeve, maar deze vielen helaas ten prooi aan een bloeddorstige vos.



Om onze nieuwe bewoners goed te beschermen tegen de vos leefden de eenden de eerste week in de ren. Onze hoop was dat wij ze op deze manier 's avonds in hun hok zouden kunnen drijven en dat ze hierdoor aan dit verblijf zouden wennen. Dit liep echter anders. Toen ze begin november hun vrijheid terugkregen kozen ze 's avonds unaniem voor de vijver. Keurig in het midden, een vos houdt immers niet van water. Onze visie is dus ook bij de eenden bekend: eigen regie!



De tanden van Bram

Bram, de lichtbruine pony had last van zijn tanden en heeft een behandeling moeten ondergaan. De dierenarts heeft zijn tanden getrokken. Brammetje mocht een week lang alleen hooi eten. Helaas mag hij nu alleen zacht voedsel eten.





Konijnen drama

Eind november heeft zich in het konijnenhok een behoorlijk drama voltrokken. Het was een koude gure zaterdag met veel wind en regen toen wij erachter kwamen dat (bijna) alle konijnen overleden waren. Eerst was het gissen naar de oorzaak. Waren de hopen ingestort door het vele water dat was gevallen? Was er een vos of boomarter langs geweest? Maar dit was het niet het geval, helaas heeft het dodelijke konijnenvirus VHS2/RHD2 de konijnen besmet. Dit is een ernstige konijnenziekte waarbij je meestal niet door hebt dat het konijn is besmet tot het al te laat is...

Slechts één konijn heeft dit drama overleefd en deze is opgevangen door een lieve vrijwilligster die haar nu met heel veel liefde verzorgd.



We hebben besloten om voorlopig even geen konijnen op de konijnenheuvel te plaatsen. Wel zijn er inmiddels twee nieuwe konijnen op de Reigershoeve komen wonen. Het zijn de oude konijntjes van onze dokter Mary. Hun villa is gerenoveerd door Henk en Theo, en ze zijn te knuffelen in de stal.



Gedicht

Als ik spreek
Smelten de woorden
Struikel over letters
Mijn binnen siddert
Dapper vechten tegen tijd
En geef niet op...
Met goede moed
Loop ik naar de tijd
Daar in gevangen
Wetend dat het optrekt
Daar komt eens...
Die Ene die alles klaart

J. Bergsma



Even voorstellen..... **Jaap en Nel Langeveld**

Bijna een jaar geleden is Nel in Oosterweg 5D komen wonen. Haar man Jaap komt ongeveer 4 keer per week bij Nel om, zoals zij dat noemen, lekker samen te zijn. Tijd om kennis te maken met dit mooie paar.



Wanneer hebben jullie elkaar leren kennen?

We kennen elkaar nu 70 jaar. We kwamen elkaar tegen op de kermis in Purmerend bij de bootjesschommel. Het was liefde op het eerste gezicht. Jaap herinnert zich de prachtige zwarte haren van Nel. Liefdevol grijnzend klopt hij op de witte haren van Nel: "Dat is in de loop der jaren wel veranderd." Nel schudt zijn hand van haar hoofd.

Wanneer zijn jullie getrouwd?

Ondertussen zijn we al 61 jaar getrouwd. Maar het is voorbij voor je er erg in hebt, hoor. De tijd gaat snel. De trouwerij was in Workum, ken je dat? Dat ligt bij Makkum. Nel wilde graag vanuit haar ouderlijk huis trouwen, dus werd het Workum in Friesland. Na 2 jaar huwelijk kregen we ons eerste kind. In totaal hebben we 3 kinderen gekregen samen: 1 dochter Gerry en 2 zonen Hans en Wim. Gerry woont in Amstelveen en de jongens in de Kwakel. Ondertussen hebben we 4 kleinkinderen gekregen, 3 kleinzonen en 1 kleindochter. Ze zijn nu al in de leeftijd van 25 tot 32 jaar, dus die zijn ook al groot. Onze oudste kleinzoon doet met zijn vader Wim de verkoop van schrob- en veegmachines.

*"Volgens Nel is Jaap
een grote dikke scheet"*

De jongste van Wim woont niet meer thuis, die woont in Aalsmeer ook in een soort woongroep, net als Nel. En dan hebben we nog de zoon van Hans die voor architect leert en onze kleindochter zit ook nog op school.

Wat vindt u zo mooi aan de ander?

Volgens Nel is Jaap een 'grote dikke scheet' en Jaap is kort maar krachtig: "Ik vind alles mooi aan Nel."

Is er ook iets dat u minder mooi vindt aan de ander?

Jaap heeft hier natuurlijk niets op te zeggen omdat hij net al heeft gezegd dat alles mooi is aan Nel, maar Nel zegt: "Ongenoegens over de ander zoek je op. Dat moet je gewoon niet doen." Ja, daar heeft u dan weer gelijk in.

Wat voor werk heeft u gedaan?

Nel heeft altijd hard gewerkt in het huishouden. Het was natuurlijk niet zoals



Vervolg even voorstellen..... **Jaap en Nel Langeveld**



het nu is met al die moderne apparaten, veel ging met de hand. Maar ze heeft ook in Den Haag, bij haar nicht An Tessel, gewerkt in de zuivel- en kruidenierswinkel. Nel paste dan ook vaak op Mieke, het nichtje, de dochter dus van An. En natuurlijk heeft Nel gezorgd voor de kinderen. Jaap komt van een boerderij met in totaal 8 kinderen. Op de boerderij konden zij niet allemaal gaan werken en zo kreeg Jaap het idee om met de bestelbus langs de huizen te gaan om melk te verkopen. Hij ging zo een 20 jaar lang in Amstelveen langs de deuren om de melk aan de man te brengen. Tijdens deze rondes sprak hij veel met de mensen en ging het ook over de opkomst van de supermarkten. Tijdens een van deze gesprekken kwam hij op

45-jarige leeftijd in contact met iemand van de personeelsvoorziening van de Amro-bank. Hierop heeft Jaap 17 jaar lang gewerkt voor de bank en ging hij op zijn 61^e met de VUT.

“Ondertussen zijn we al 61 jaar getrouwd. Maar het is voorbij voor je er erg in hebt, hoor.”

En wat deden jullie in je vrije tijd?

Heel veel fietsen! Zo van Amstelveen naar Oudekerk, Abcoude tot de Driemond. Ken je dat Driemond? Dat is bij de Bijlmer. En dan zo aan de andere kant van de rivier weer terug. We fietsten dan zo'n 40 kilometer. Echt niet op zo'n elektrische fiets, hoor. En dan natuurlijk schaatsen, lekker zwiezezwaaien. Nel deed veel aan knutselen, tekenen en zo. En ze naaide veel kleding. Ook voor de kinderen. En we hebben mooie reizen gemaakt. We zijn 2x naar Lourdes geweest en 1x naar Israël. Het was toen mei en het was heerlijk weer daar. Zo mooi.

Hoe vinden jullie het hier op de Reigershoeve?

Prima, prima. Nel wil echt niet weg! Jaap komt zo ongeveer om de dag, 4x per week, op bezoek. Met mooi weer gaan ze dan wandelen samen, het is een schitterende omgeving. En vorig jaar hebben ze nog een mooie boottocht gemaakt, daar hebben ze beiden van genoten. Voordat Nel hier kwam wonen heeft ze nog een jaar in een verzorgingshuis gewoond, maar met name de kinderen wilden heel graag dat Nel op de Reigershoeve ging wonen. En Jaap vindt het best. Met 20 minuutjes rijden is hij er ook wel snel.



Donaties

Regelmatig wordt de Reigershoeve verrast met mooie donaties. Dat kan van alles zijn!

Zo schonken familieleden van een oud-bewoonster van het gesloten Anton Pieck hofje ons incontinentiemateriaal. Eerder dit jaar kregen we van de oud-cliëntenraad van het Anton Pieckhofje een mooi bedrag om de woonkeuken in de Vrolijke Merrie beter in te richten voor de bezoekers van onze Ontmoetingsplek. Dikwijls krijgen we knutselspullen aangeboden. Een anonieme schenker verzorgde heerlijke parfum voor al onze vrijwilligers en medewerkers, die werden uitgedeeld bij de kerstpakketten. Van de overburen kregen we een gloednieuwe sta-opstoel voor oosterweg 5E, die zeer in de smaak viel. Bewoonster Jock ging langs om ze te bedanken.



Tijdens het afscheid van Sjaak Obdam vroeg de familie om in plaats van bloemen mee te brengen, een donatie te doen aan de Reigershoeve. En ook bij de uitvaart van Tini Jaasma is gedoneerd aan de Reigershoeve. Van Els, een dochter van één van onze eerste bewoners, hebben we ook dit jaar een prachtig bedrag gekregen. Eerder al schonk de partner van één van onze oud-bewoonsters een prachtig bedrag voor verlichting op de Reigershoeve, uitjes en lekker eten.

De Zwarte Markt steunt ons dikwijls met mooie cadeaus of projecten via vrijwilliger Arie. Kwekerij SAP heeft ons terrein meerdere jaren opgevulld met de prachtigste tuinplanten. Stichting TriArcus heeft ons een bedrag van 2000 euro geschonken dat we zullen inzetten voor ons eerder genoemde wachtlijstproject. Ook IJmond Bereikbaar heeft met een grote fietsactie 2000 euro voor ons binnengehaald.

Voor al deze gebaren, groot of klein (en het zijn er vast nog meer), zijn wij ontzettend dankbaar! Uiteraard zorgen we voor een goede bestemming van alles dat we krijgen, voor een nog fijnere plek voor onze bewoners en bezoekers!





Berichtje van onze praktijkopleider

Mijn naam is Ellen en ik heb bij de Reigershoeve een combi-baan. Ik werk als praktijkopleider en als woonzorgbegeleider in Oosterweg 5E.

Graag vertel ik jullie wat over onze Fieldlab opleiding Dementie zorg, die we in 2019 samen met stichting WarmThuis, woonzorggroep Samen en het Horizon college hebben ontwikkeld. Het was onze droom om een eigen opleiding te creëren zodat nieuwe collega's helemaal volgens onze mooie zorgvisie werden opgeleid. En dat is best goed gelukt, al zeggen we het zelf!

Vorig jaar hebben zich maar liefst vijf andere instellingen bij ons aangesloten, namelijk De Pieter Raat Stichting, Stichting Alcare, Zorgcentrum Horizon, Stichting JonkersZorg en Zorggroep Tellus. We leren van en met elkaar.

In de Fieldlab opleiding 'Verzorgende IG in de kleinschalige dementiezorg' is warme, persoonsgerichte zorg het uitgangspunt. Het gaat daarbij om het behouden of zelfs verbeteren van de kwaliteit van leven van de bewoners, met name door het bieden van liefdevolle aandacht. Met als doel om van iedere dag een fijne, betekenisvolle dag te maken. Voorop staat dat bewoners en hun familieleden 'gezien' en begrepen worden en dat de zorgmedewerkers de middelen en ruimte hebben daar iets mee te doen.

De kracht van dit Fieldlab ligt in het leren van en samen met de praktijk. De visie van de instelling, de bewoner en de dagelijkse werkpraktijk staan voorop. De studiegidsen zijn ontwikkeld door de zorginstellingen zelf, en vervolgens is de vertaalslag gemaakt naar het Kwaliteitsdossier. Het leren is flexibel en praktijkgericht. Door intervisie en gesprekken reflecteert de student op wat er geleerd is en wat de student wil bereiken.



In de praktijk betekent dit dat de leerlingen, wij noemen ze Collega's In Opleiding (oftewel cio's) werken in een woning en 1 x per week les krijgen van een docent. Tijdens deze middag is er ook altijd een Praktijkopleider aanwezig. De lessen vinden plaats op het horizon college in Alkmaar en 1x per 4 weken zijn de lessen op een locatie in 1 van de deelnemende zorginstellingen. Helaas door alle corona maatregelen vinden de meeste lessen online plaats, maar we hopen snel weer fysiek bij elkaar te komen.

Binnen de Reigershoeve hebben we nu vier collega's die met trots zijn geslaagd voor hun diploma. Dat zijn Marcella, Sharon, Lucienne en Laura. Kristy en Stacey zijn bezig met de laatste loodjes. Leontine en Andrea zijn net begonnen aan hun tweede leerjaar. En op 1 februari zijn twee nieuwe collega's gestart met de opleiding: Jeroen (Oosterweg 5f) en Cheyenne (Oosterweg 5c).

Met veel trots werk ik mee aan deze mooie manier van onderwijs. Het is mooi om kennis over te dragen naar de cio's en het is geweldig om te zien hoe een cio verandert in een collega die de visie en zorg die wij hanteren binnen de Reigershoeve eigen maken. We zijn blij met zulke kanjers!



VIPS

Deze maand verscheen mijn artikel in het tijdschrift DENKBEELD, waarin ik ervoor pleit om bewoners én verzorgenden als VIPS te behandelen.

Op de Reigershoeve proberen we persoonsgerichte zorg te bieden. Dit is een zorgconcept dat in 1997 door psycholoog Tom Kitwood is bedacht. In de persoonsgerichte zorg gaat het erom dat je, hoe ziek iemand ook is, altijd de **PERSOON** blijft zien. Mensen met dementie blijven in de eerste plaats Mensen. Én ze hebben toevallig dementie. Dit betekent niet dat psychologische basisbehoeften, zoals ieder mens die heeft, verdwijnen. Denk aan het ontvangen van liefde, troost, je veilig voelen, het gevoel te hebben erbij te horen, nog van betekenis te zijn, en een eigen identiteit te hebben.



De dementie maakt alleen dat je zelf minder in staat bent om deze behoeften zelf te vervullen. Daar is de omgeving voor nodig. En die omgeving, die zijn wij. De Reigershoeve is er dus met die bedoeling: het vervullen van de psychologische behoeften van onze bewoners. Die dus ook dementie hebben. Zodat zij zich net als ieder ander, mens blijven voelen. Dit is misschien wel het belangrijkste onderdeel van de zorg die we bieden, zelfs belangrijker dan lichamelijke zorg.

Dawn Brooker borduurde voort op het werk van Tom Kitwood, en deed in 2002 de oproep op om mensen met dementie als VIPS te behandelen, waarbij deze letters staan voor:

Value: waarde toekennen aan mensen met dementie. Mensen met dementie zijn net zo goed mensen, als ieder ander.

Identiteit: het zien en kennen van de bewoner en zijn of haar eigen wensen, behoeften en voorkeuren.

Perspectief: het aannemen van het perspectief van de persoon, waarbij we ook kijken naar de dementie en hoe iemand de wereld momenteel beleeft.

Sociale omgeving: het welbevinden van iemand met dementie is voor een deel afhankelijk van de kenmerken van de personen die om hem heen staan. Wat zij zeggen, hoe zij de persoon behandelen, wat zij wel of niet organiseren voor de persoon, kan iemand maken of breken.

Veel zorgvoorzieningen in Nederland willen persoonsgerichte zorg bieden, maar worstelen hiermee. Het lijkt de verzorgenden maar niet te lukken, wordt vaak gezegd, de cultuuromslag is te groot. Ik denk dat we als bestuurders, managers en leidinggevenden de hand in eigen boezem moeten steken. Want ik denk dat we niet alleen onze bewoners met dementie als VIPS moeten behandelen, maar eigenlijk **alle** betrokkenen bij de zorg! Dus alle bezoekers, familieleden, en zeker ook alle medewerkers.



VIPS vervolg

Het toepassen van de VIPS letters op verzorgenden betekent:

Value: waarde toekennen aan verzorgenden: zij zijn net zoveel waard als ieder ander, dus ook als bestuurders, afdelingshoofden, de kwaliteitsverpleegkundige of de behandelaar. Zij kennen de bewoners vaak heel goed, luister naar hen en de ideeën die zij hebben voor goede zorg. Geef hen verantwoordelijkheid.

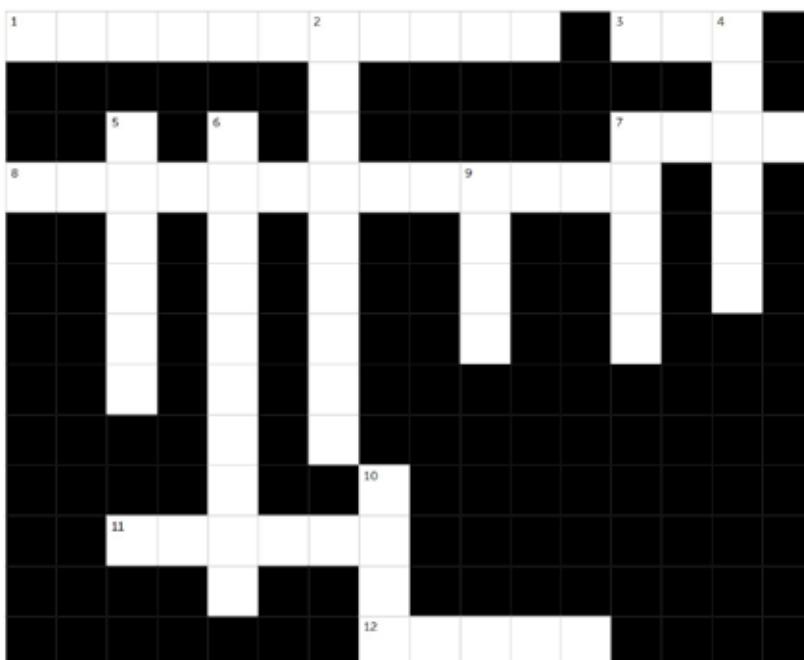
Identiteit: iedere verzorgende heeft een eigen identiteit met krachten, talenten, kennis, en valkuilen. Erken deze talenten en laat mensen doen waar ze goed in zijn en blij van worden.

Perspectief: Wat hebben verzorgenden nodig om het werk te kunnen doen? Hoe kijken zij naar het werk en wat hebben zij nodig om hen te kunnen ondersteunen? Denk aan scholing, inwerkplannen en visiedagen.

Sociale omgeving: hier bedoel ik de werkomgeving die de werkgever schept. Wordt er voldaan aan de randvoorwaarden voor het bieden van goede, persoonsgerichte zorg? Is er voldoende emotionele ondersteuning voor het team? Is er maandelijks teamoverleg en een omgangsoverleg? Voelen medewerkers dat er naar hen wordt geluisterd?

Zonder goed werkgeverschap geen goede zorg!

Dieneke



HORIZONTAAL VERTICAAL

- | | |
|--|-------------------------------|
| 1 Tukje tot de lente | 2 Sport op het ijs |
| 3 Bevroren water | 4 Winterse neerslag |
| 7 Houten vervoersmiddel zonder wielen | 5 Niet licht |
| 8 Warme cacao drank | 6 Prachtige witte omgeving |
| 11 Kledingstuk voor je handen | 7 Sport in de sneeuw |
| 12 Lekker warm om je nek | 9 Winters hoofddeksel |
| | 10 Gezellig gevoel |



vraag
commandeer niet

zeg 'doe wat je kan'
zeg niet 'dat kun je niet'

moedig aan
wees niet neerbuigend

praat mee
leg niet te veel uit

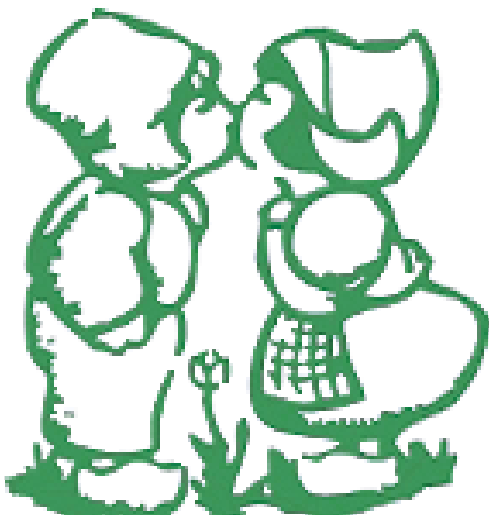
herhaal geduldig
zeg niet 'dat heb ik al gezegd'

stel gerust
lees niet de les

leid af
voorkom schaamte

geef steun
forceer niet

Alzheimer Nederland



In het zonnetje

Mattanja

Ga er maar aan staan: een vaste club medewerkers voorzien van een knap lopend rooster en dan overvallen worden door quarantaine-gevallen, Delta-varianten, Omicron-zieken en mensen die moeten zorgen voor kinderen die thuis zitten omdat de leraar in quarantaine zit. En dan hebben we het niet eens over de reeds geplande en weer verplaatste cursussen, verplichte vrije dagen, vakanties en 'gewoon' zieken. Mattanja is sinds een half jaar onze enige vaste roosteraar en ze heeft het al flink voor de kiezen gehad.

Maar wat doet ze het goed. Af en toe hebben we het idee dat zij 24/7 achter haar computer en telefoon te vinden is om de gaten in de dienst op te lossen.

We zijn heel blij met Mattanja als onze puzzelaar voor het rooster en daarom verdient zij het om in het zonnetje gezet te worden.
Mattanja super bedankt voor alles!





De snavel klepper

februari 2022

Wist u dat

- De jonge stieren nu al het voorjaar in hun kop hebben?
- Ze gekke sprongen maken en dartel door de wei rennen?
- De dagbesteding nu 'Ontmoetingsplek de Vrolijke Merrie' heet?
- Onze vrijwilligers onbetaalbaar zijn?
- Wij niet zonder hen kunnen?
- Twee van onze geiten in Artis hebben gewoond?
- Wij iedere maandag met een club gaan zwemmen?
- Het water extra warm wordt gemaakt voor ons?
- Wij een nieuwe vergader- en scholingsruimte hebben?
- Deze ruimte "de Balkende Ezel" heet?
- Er op de muur een grote ezel (hoe kan het ook anders) staat?
- Er ook veel mollen op de Reigershoeve wonen?
- Dit voor ons lastig is, omdat wij vinden dat iedereen welkom moet zijn?
- We een nieuwe elektrische bus hebben?
- Onze 'gym' in de Vrolijke Merrie een boksbal rijker is?





Boekbespreking: VerpleegThuis / Teun Toebes

'Een hartenkreet van een jonge zorgvernieuwer'



Op 17 jarige leeftijd maakt Teun Toebes voor het eerst kennis met dementie tijdens een verplichte stage voor zijn opleiding tot verpleegkundige. Hij had hier helemaal geen zin in en kon niet vermoeden dat deze stage een ommekeer in zijn leven teweeg zou brengen. In no-time had hij zijn hart verloren aan een groep mensen, die door hun ziekte buiten de maatschappij is geplaatst.

Op 21-jarige leeftijd maakte Teun de gedurfde keuze om op de gesloten afdeling van een verpleeghuis te gaan wonen. Niet alleen om te ervaren hoe de zorg voor mensen met dementie verbeterd kan worden, maar vooral om te laten zien dat wij als maatschappij ons beeld van dementie moeten aanpassen. Op ontwapenende en ontroerende wijze beschrijft hij de pijnlijke systemen die in de zorg en samenleving heersen en hoe wij deze kunnen veranderen.

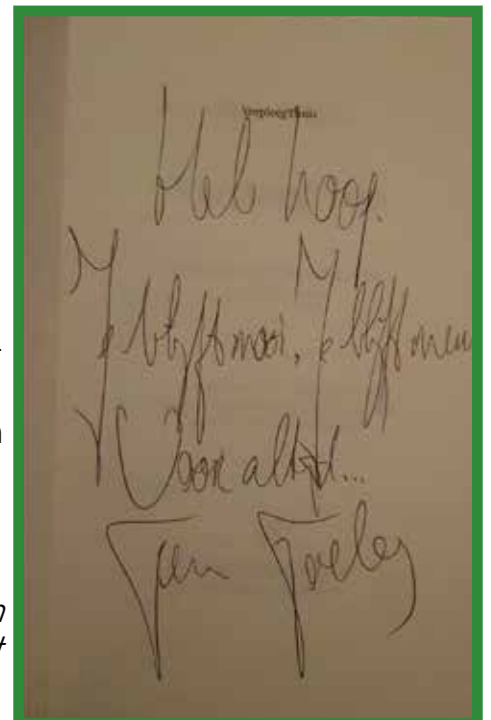
De missie van Teun is om de wereld van mensen met dementie te verbeteren. Iedereen heeft recht op een mooie, gelijkwaardige en inclusieve samenleving. Deze wereld mag niet van je worden afgepakt door een enkele diagnose. Door nu op te komen voor degenen die hiermee moeten leven, hoopt hij de toekomst op een positieve manier te veranderen....en de kans is 1 op 5 dat dit ook over jouw toekomst gaat.

"Alleen als we anders naar mensen met dementie gaan kijken zal de toekomst kunnen veranderen. Alleen dan kan het inktzwarte stigma plaatsmaken voor hoop. Want alleen als wij de mens blijven zien, zal hij nooit verdwijnen."

Het boek van Teun is vlot geschreven en leest heel makkelijk weg!

Een leuk detail: achterin in het boek staat een "Vriendenboek" waarin de huisgenoten van Teun een klein inkijkje in hun leven geven. En om echt de gezichten bij de mensen te kunnen zien, is het aan te raden om een bezoek te brengen aan de Instagrampagina van de schrijver, @teuntoebes. De huisgenoten hebben toestemming gegeven voor het delen van hun foto's op deze pagina. Dat ouderen echt nog wel plezier kunnen beleven en dat het leven niet ophoudt in het verpleeghuis, motiveerde Teun om zijn ervaringen en positieve kijk op de (ouderen)zorg vast te leggen in beelden en verhalen. Deze beelden en verhalen deelt hij via een eigen platform "sTeun en Toeverlaat".

Wil je dit boek ook lezen? Wij hebben meerdere exemplaren in onze 'Reigershoeve-bibliotheek' in het Kippenhok van het kantoor boven oosterweg C en D. Leen ze gerust!





Minor Dementiezorg

Vorig jaar zijn we begonnen met de Minor Dementiezorg van Frans Hoogeveen en Hugo van Waarde, twee dementie-goeroes in Nederland.

Zij leerden al onze medewerkers in vier bijeenkomsten de laatste inzichten over goede dementiezorg. Na de basiskennis over veroudering, dementie en het brein, gingen we in op een aantal verdiepende thema's zoals vrijheid en veiligheid, dilemma's bij dementie, het belang van bewegen, het lerend vermogen bij mensen met dementie, muziek en geuren.

Het blijft niet bij alleen kennis opdoen, momenteel zijn we bezig de opgedane kennis toe te passen! Er zijn diverse concrete plannen bedacht om het voor de deelnemers van de Ontmoetingsplek en onze bewoners nog prettiger te maken op de Reigershoeve:

Bootcamp beweegactiviteiten jonge mensen met dementie

Meer aandacht voor spiritualiteit door een stilleruimte of dienst

Het invoeren van bewonersvergaderingen voor meer inspraak van bewoners

Bewoners meer in staat stellen betrokken te zijn bij het huishouden en de organisatie hiervan, door hen bepaalde taken opnieuw aan te leren

Diverse wekelijkse bewegingsactiviteiten integreren in de dagelijkse zorg, door meer aandacht voor dansen, sporten en natuurlijke vormen van bewegen

Opzetten van een project voor aromatherapie en collega's hier kundig in maken

Stress helpen verminderen door het inzetten van individuele afspeellijsten van muziek voor bewoners

De komende maanden gaan we deze plannen uitvoeren, en er volgt nog 1 sessie van de Minor om ons hierbij te ondersteunen. We houden u op de hoogte!

Raad het plaatje

Weet u welk oud voorwerp dit is?

Antwoord:

Een mechanische rekenmachine.
Voordat elektronische rekenmachines gemeengoed werden, gebruikte men (naast het telraam) ook deze draaischijfvormige "andloge rekenmachines".





Agenda:

maart
Verrassings optreden
datum volgt nog

2 en 20 maart
Ontmoetingscafé
thuiswonende mensen met
dementie en hun naasten
14.00 tot 17.00 uur Vrolijke Merrie

15 maart
Expositie Sjaak en Jeroen
1400 tot 16.00 uur Vrolijke Merrie

23 maart
Bijeenkomst kinderen van
'jongere' mensen met dementie

16 april
Paas/voorjaarsmarkt
van 13.00 tot 16.00

27 april
Koningsbal
dresscode oranje 13.30-16.30

7 mei
Moederdag bingo

28 mei
playbackshow

Vaste activiteiten:

Elke maandag zwemmen we in Beverwijk.

Elke dinsdag gaan we uit eten in de Vrolijke Merrie met elke week een ander thema.

Elke woensdag organiseren we een creatieve middag.

Om de zaterdag is er een café- avond of een filmavond in de Vrolijke Merrie.

Houd onze leuke wekelijkse activiteiten bij via familienet!

Toekomstige uitjes:

Eind maart gaan we weer in het weekend met de bus weg voor leuke uitstapjes zoals een boswandeling, strandbezoek, en alles wat er op ons pad komt.

Ook zitten er een uitje naar de Hoogovens, een ritje met de paardentram, op pad naar het openluchtmuseum, en een rondje Amsterdam in de pijplijn.

En de beauty salon gaat weer draaien voor heerlijke behandelingen!

Oproepjes:

Uw ideeën voor leuke weekend uitstapjes zijn weer van harte welkom!

Ook zijn wij op zoek naar leuke buschauffeurs of buschauffeuses spreek dit jou aan geef je dan snel op bij een van onze teamleden.

Sponsoren

Leven op de Reigershoeve wordt veraangenaamd door o.a:
De Rabobank, ING, het Schipholfonds, stichting Ab Laane, Fonds R.C. Maagdenhuis, Fonds Codde van Beresteyn, het Vaillaintfonds, stichting Oké Wonen, Kwekerij van Tubergen, gemeente Heemskerk, Het Kompas, Papefonds, de Lions Club, Fundatie van der Santheuvel, Fonds Westerheem, VSB Fonds, Fonds NutsOhra, RaboDichtbijfonds, IJmond Bereikbaar, de Zwarte Markt, stichting TriArcus en diverse anonieme schenkers.

Ontzettend bedankt!